

der Sluys en dankzij zijn gelijknamige neef Willem voor het nageslacht bewaard gebleven.⁴⁾ Dat het hier gaat om een door Lois vervaardigd falsum,⁵⁾ wist men toen nog niet. Wel had men dankzij mr. Samuel Muller Hz. kunnen weten dat die *Beschrijving* wemelde 'van onnauwkeurige en zelfs van bewijsbaar onware mededelingen',⁶⁾ en dat die Van der Sluys dus eigenlijk allesbehalve een straatnaam verdiende.

Na de vernoemingen in de Provenierswijk en die van Robert Fruin is aan de historici niet meer de eer van een straat gegund, zij het wéér met uitzonderingen die deze regel lijken te bevestigen: het Straatnamenboek vermeldt namelijk in Zevenkamp de Johan Huizingastraat. Blijkens de toelichting is Huizinga vernoemd om zijn verdiensten als schrijver en historicus. Waar echter alle straten in de omgeving naar literatoren zijn genoemd - Greshof, Van Vriesland, Bordewijk etc. - moet men vrezen dat hij allereerst zijn straat heeft gekregen op grond van zijn literaire prestaties en niet zozeer als historicus. Anders zou men daar in Zevenkamp toch ook een P.J.Blok-, een Presser- of Romeinlaan, dan wel - dichterbij huis - een Notaris Van Ravesteynplaats of een Hazewinkelstraat vinden. Een vergelijkbare opmerking valt te maken met betrekking tot de Hermine Moquettestraat in de wijk Prinsenland van de deelgemeente Prins Alexander. In 1992 is Moquette hier vernoemd samen met andere vrouwen die van betekenis zijn geweest voor de Rotterdamse samenleving.⁷⁾ Als historica en adjunct-archivaris treft men haar min of meer verdwaald aan in het gezelschap van o.a. een rector van een lyceum, directrices van volkshuizen, schrijfsters en toneelspeelsters.

In het totaal van Rotterdams straatnamen is het met de geschiedkundigen dus slecht gesteld. Het lijkt daarom verbazingwekkend dat in 1916 niet slechts een straat maar tevens, in 1921, een plein naar de zoëven terloops vermelde mr. Samuel Muller werden genoemd. Gelukkig voor dit betoog gebeurde dat niet om zijn historische publicaties maar - blijkens de motivering van B & W bij die vernoeming - op grond van zijn verdiensten als raadslid en wethouder en wegens de schenking van het standbeeld, voor het stadhuis, van Van Oldenbarnevelt.⁸⁾ Blijkbaar had men in 1921 voor zijn prestaties als geschiedkundige al geen oog meer.

Wie was deze Samuel Muller, nu nog slechts bekend bij hen die zich bezighouden met de oudste geschiedenis van Rotterdam en Schieland of met die van het middeleeuwse bisdom Utrecht? Hij